

ಎಲೆ, ಲೋಟಗಳನ್ನು ಬಯಲಿಗೆ ಎಸೆದಿದ್ದವು. ಅ ಎಲೆ, ಲೋಟಗಳ ಸ್ತುತಿ ಡಜನ್‌ಗಳ್ಲಿ ಮಂದಿ ಮುಗಿಬಿಮ್ಮನ್ನು ನೆಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿಟ! ಅವರೂ ಮನುಷ್ಯರೆ, ದೇವರ ಸ್ತರಾಪ ಅವರೂ ಸಹ. ಅಲ್ಲಿ ಎಸೆದ ತಿಂದುಂಡ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಪ್ಪು ನಾಯಿಗಳು ನೆಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ನಿಗರಿತಿಕ ಮಂದಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಸ್ಥಾಪಿ ಆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಅಣ್ಣಾಡಿಸಿ ಓಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಹೀನಾಯ ಬಾಳು ಅವರಿಂತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಭಯಂಕರ ದೃಶ್ಯನ್ನಲ್ಲಿ ನಡುತ ಹುಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರಾಕಾರಿ ನೀರು ಹರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿತು. ‘ಒ ದೇವರೆ! ಇವರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣಿತಮ್ಮೆಂದಿರೆ, ಅಕ್ಕಂತಿಗಿಯರೆ, ನಮ್ಮ ಆತ್ಮಗಳೇ, ಎಂತಾ ಭಯಾನಕ, ಹೀನಾಯ ಸ್ಥಿತಿ ಅವರಿಂದು!’ ನಾನು ತೆಕ್ಕಾವೇ ಸೇವಕಯನ್ನು ಕಲ್ಸಿಸಿ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚಿ ಅತಿಥಿಗಳಿಗಿಂದ ಮಾಡಿತ್ತಿದ್ದ ಸಿಹಿಖಾದ್ಯ ಪೂರಿತಲ್ಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಣಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟಿ, ಸೇವಕ ನನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ನೆನೆದು ಧರಂಗುಟ್ಟಿದ್ದಳು, ಭಯಗ್ರಸ್ತಾಗಿದ್ದ ಅವಲಿಗೆ ನಾನು ದೈರ್ಘ್ಯ ತುಂಬಿದೆ. ಅವಳೆಂದು ಚೂರು ದ್ಯುರ್ಜಾರ್ಥ ಕಾಗ.

ಆ ಹಸಿದ ಬಡಪಾಯಿಗಳು ಉಣ್ಣುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ಪತಿ ಮನಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕಾಗ ಕೆಂಪಡಿತ್ತು. ಬುಸುಗುಡುತ್ತ ‘ಅಭೀಮು, ಗಾಂಜಾ ಏನಾದರೂ ಸೇವಿಸಿದ್ದಿಯಾ? ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಪತಯ ತಂಡಿತ್ತಿರುವಿಯಲ್ಲ ನನಗೆ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡರಂಗೆ. ನನಗಂತೂ ಅಥ ಆಗ್ನಿಲ್ಲ ನಿಮಗೇನಾಗಿದೆ ಅಂತ. ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಈ ಅಲೇಮಾರಿಗಳಿಗಾ ನಾನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದು? ಅಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಪ್ರ, ಶಕರೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದೆ, ಈ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಗಳಿಗೆ ಮುತ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಇದೆ. ಸಿಹಿಖಾದ್ಯ ತಯಾರಕರ ಕೂಲಿ ತುಂಬಾ ತುಂಬಾನೇ ಇದೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊಲಸು ಮಂದಿಗೆ ಸಿಹಿಖಾದ್ಯ ಬಡಿಸಿದ್ದೀ, ನಾವಿಂಗ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಏನು ಇಚ್ಛೆಣಿ? ನನ್ನ ಗೌರವನಾ ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಮೊಂಕಟ್ಟು ನಿಂತಿರುವಂತಿದೆ ನಿನಿಂಗ?’ ಎಂದರು.

ನಾನು ಗಂಭೀರವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿದೆ, ‘ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೆ ಹೊಂದ ನೆತ್ತಿಗೆಲಿದೆ ನಿಮಗೆ. ನಿಮ್ಮ ಸಿಹಿಖಾದ್ಯ ನಾನವರಿಗೆ ಬಡಿಸಿರುವೆ, ನಾವಿಂಗ ನಿಮಗೆ

ಸಾಕು ಬೇಕೆನಿಸುವಪ್ಪು ಖಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಖಿರೀದಿಸಿ ಕೊಡುವೆ. ಅವರು ತಿಂದುಂಡ ಎಂಜಲು ಎಲೆಗಳನ್ನು ನೆಪ್ಪುವುದನ್ನು ನೀನಿಂದ ನೋಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಬಡವರೂ ಸಹ ಮಾನವರೆ. ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಇರುವ ಆತ್ಮ ಅವರ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಇದೆ ತಾನೆ?’ ಎಂದೆ.

ನನ್ನ ಪತಿ ನಡುವೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕಿ ‘ಸಾಕು ನಿಲ್ಲಿಸು - ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಒಂದೇ ಇರೋದು ಅನೋದೀ ನಿನ್ನ ಚೋಗುಳಾನಿ! ಅತ್ಯದ ಸಂರಕ್ಷಣೆ ನೀನಿಂದದೇ, ನನ್ನ ಹೊರತು ಬೇರೂರು ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನಿನ್ನದಾ? ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮಾಬು ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕಂದು ಆ ದೇವರು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ಆತನನ್ನು ತೆದೆದ್ದಾರು ಪನು? ಸಕಲರನ್ನು ಒಂದೇ ದಂಡಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆನ್ನುವ ಇರಾದೆಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದವರಾರು? ಸಮಾಜದಲ್ಲಿನ ಮೇಲುಕೆಳು ಎಂಬ ಖಿನ್ನತೆಗೆ ಅವನೇಕೆ ಸಮೃದ್ಧಿಸಿದ. ಅವನ ಆಡೆತ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಎಲೆ ಕೂಡ ಅಲುಗಾಡದೆಂದ ಮೆಲೆ ಇಂತಹ ಬೃಹತ್ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅವನ ಸ್ವಾಜ್ಞಯಿಲ್ಲದೆ ಭಂಗಗೊಂಡಿದ್ದಾರೂ ಹೇಗೆ? ಅವನೇ ಸರಾರಂತರ್ಯಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು ಇಂತಹ ವಾರಕರಿಕೆ ಬರಿಸುವಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಅವನೇಕೆ ಖಿದ್ದ ನಿಂತಿರುವನು? ಈ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಿಂದಾಗದು. ಪ್ರಸಕ್ತ ಜಾಗಿತ ಹದ್ದಿಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರ ಹೆಚ್ಚಿ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಲಿ. ಮೂರಂತನದ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದ ನಿನಗೇನು ಲಾಭವಾಗದು ಬಡಲಿಗೆ ಕುಹಕ, ಖಂಡನಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗುವಿ.’

ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ನಾವಿಂಗ ಹೇಳಲಾರೆ, ಮೂರಳಾದೆ. ಓ ಸ್ವಾಧೀನ! ಓಹ್ ಬ್ರಹ್ಮೇಯ ಕಗ್ಗತ್ತಲೇಯಿ! ನಾವಿಂಗ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕೂಡ ನಗನಾಟಕದ ಪಾತ್ರಧಾರಿಯಾಗಿಸಿರುವೆವು. ನಿಖರವಾದ ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಪತಿಯ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿ ಅವನ ಬಗೆಗಿನ ಆರಾಧನಾ ಮನೋಭಾವ ನನ್ನ ಹೃದಯದಿಂದ ಕಣ್ಣರೆಯಾಯಿತು.

ನಾವಿಂಗ ಈ ಮನೆ ಸರೆಮನಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಆದಾಗ್ನಿ ನಾ ಇನ್ನೂ ಭರವಸೆ ಕಂಡುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇಂದಲ್ಲಿನಾಳಿ, ಬ್ರಹ್ಮನ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬೆಳಗಿ ಈ ಕಗ್ಗತ್ತಲೇಯನ್ನು ಹೇಳಲಾಡಿಸಲಿದೆ.